

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1946 kl. 1 em.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande över motion om tillerkännande av polismans skydd åt chaufförer i yrkesmässig persontrafik.

I motion, nr 137, ha herr *Ståhl* och fru *Nordgren* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring i gällande författningar, att chaufförer i yrkesmässig persontrafik tillerkännas polismans skydd.

Utskottet har inhämtat yttranden över motionen från överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Malmöhus län, Göteborgs och Bohus län, Värmlands län, landsorganisationen, droskbilägareförbundet och trafikbilägarnas riksorganisation.

Vid 1944 års riksdag väcktes motion, nr II:10, med begäran om utredning bl. a. om på vad sätt skydd kan skapas för trafikchaufförer under deras yrkesutövning mot överfall och våld från passagerares sida. I motionen framhölls såsom en möjlighet att vinna åsyftat resultat, att trafikchaufför skulle tillerkännas polismans skydd. I de då inhämtade yttrandena uttalades i de flesta, att dylikt skydd näppeligen skulle avhålla en rånmördare från att fullfölja sitt uppsåt. Utskottet avstyrkte motionen, och utskottets hemställan bifölls av kammaren.

I de över förevarande motion avlämnade yttrandena hänvisa ÖÄ, länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län samt landsorganisationen till sina år 1944 avgivna yttranden, däri tillerkännande av polismans skydd åt trafikchaufförer avstyrktes utom av landsorganisationen, som dock ansåg åtgärden föga ägnad att medföra något verkligt skydd. Länsstyrelserna i Malmöhus och Värmlands län framhålla likaledes, att denna åtgärd icke kan förmodas medföra åsyftat resultat, enär såsom länsstyrelsen i Malmöhus län framhåller straffbestämmelserna för rånmord och andra rånbrott äro lika stränga, när det gäller icke tjänsteman som när fråga är om tjänsteman. Endast droskbilägareförbundet, i vars yttrande trafikbilägarnas riksorganisation instämt, anser att polismans skydd skulle verka avskräckande på eventuella våldsmän.

I sitt yttrande påpekar ÖÄ, att straffrättskommittén i sitt den 30 nov. 1944 avgivna betänkande med förslag till lagstiftning om brott mot staten och allmänheten föreslagit bl. a. möjlighet för Kungl. Maj:t att meddela förordnande, att förare i yrkesmässig automobiltrafik skall åtnjuta samma skydd som ämbetsman.

Utskottet hyser för sin del uppfattningen, att tillerkännande av polismans skydd åt chaufförer i yrkesmässig persontrafik näppeligen skulle utgöra något

effektivt skydd. Har en person planlagt överfall på dylik chaufför, lär han knappast avhållas av den omständigheten, att chauffören åtnjuter polismans skydd. Då utskottet dessutom förutsätter, att problemet kommer att bli föremål för Kungl. Maj:ts övervägande i samband med straffrättskommitténs betänkande, får utskottet hemställa,

att motionen II:137 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 mars 1946.

På utskottets vägnar:

IVAR JANSSON.

Närvarande: se under utlåtande nr 1.
